

Jo Karjalan kunnailla

1. Jo Karjalan kunnailla lehtii puu
Jo Karjalan koivikot tuuhet tuu
Käki kukkuu siellä ja kevät on
Vie sinne mun kai ho pon neton

2. Ma tunnen vaaras' ja vuoristovyös'
ja kaskies sauhut ja uinuvat yös',
ja synkkäin metsien aarniopuut
ja siintävät salmet ja vuonojen suut

3. Siell' usein matkani määrätön läpi
metsien kulki ja näreikköin,
mä vaaroilla seisoin paljaln päin,
mistä uljahan Karjalan eessäin näin

4. Tai läksin kylihin urhojen luo,
miss' jylhillä vaaroilla asuivat nuo
Näin miehet kunnon ja hilpeän työn
ja näin, missä Karjalan synkkä syön

Svensk text:

1. Långt bort i Karelen slå träden ut
och björkarna lövas i skog och mark
Där galer göken och det är vår
Dit för mig nu bort min längtan stark

2. Jag minns dina fjäll, dina höga berg,
dina nätter och röken från svedjeland,
de dystra skogarnas jätteträd,
de blånande sund och vikens strand

3. Och mången gång gick jag där länge kring,
genom skogar och dalar, bland björk och gran
På fjällen ofta jag satt och såg
Karelen, som stolt inför mig låg

4. Jag sökte mig också till byarna,
som tryckte sig tätt intill dystra fjäll
Där såg jag arbetets muntra män
och där finns Karelens hjärta än

/Finsk visa av Valter Juva (1865-1922) till en folkmelodi./